

55

Wista Orden

af En Herde

til Des

Herdinna, Barn och Får:

wid

Pædagogen och Adjunctus Ministerii

Herr Johan Hedbergs

Christeliga Jordafård

i Brahestad den 26 Martii 1786.

Wasa, tryckte hos Georg Wilhelm Londicer.

Jag ser, mitt Finglas hafwer nu til sista grand utrumit,
Hos mig ej bäfwand' hjerta bör, för Döden, blifwa funnit:
Ty jag har andra lärdt at dö, med lefwand' hopp och tröst,
Med kärlek, och med segrand' Tro, på Den os Uterlösi'.

Från werlden wänder jag min hog, mitt sinne och mitt hjerta,
Af dem Gud på min omsorg lagt jag afsked ta'r med smärta:
Ett ord til hugnad, lärdom, tröst, ifrån min swarta Bår
Jag tala skal, och sedan bärtt til Dödas. Rike går.

**
*

**
*

**
*

**
*

Min Sgnalust! min Maka kär! Min bästa Wän på jorden!
Til Dig min kärlek med min kropp är icke kallnad worden:
Tack för Din aktning, möda, slit, at kunna tackas mig!
Förlåt, ont jag utt min plikt har felat emot Dig!

Sörg mig; men på et Christligt sätt, lär Dig en Gud at wörda:
Han lefwet änn', Hans hand är sträkt at lätta all Din börda.
Om änn' min Herda-koja syn's nu wara kall och tom;
Så sök i Jesu djupa Sår, Din tröst och rikedom.

Min Far och Mor, min Syskon, Slägt och alla dem du känner
Som i min lifstid sökt' mitt wäl och warit mina Wänner,
Blömm' ej at Dem et tacksam't ord på mina wägnar gje,
För all den ömhet, kärlek, gunst, som De mig täckts bete.

Så tag då af en bleknad Mun de sista afskeds-orden:
Farwäl mitt halfwä hjerter! som nu lämna måst' på jorden:
Til Himla Herren haf Din lit i alla Dina da'r:
Farwäl! jag går, Du tör ock ej här länge blifwa qwar.

Men

* * * * *
Men Du, min första Kärleks pant! hwad skal Ditt arf nu wara?
Ej någon jordisk egendom jag åt Dig humnit spara:
Jag räcker Dig en bättre Skatt, än denna werldsens skarn
En Nädig Gud, som aldrig wil förskjuta sina Barn.

Skall Du i denna snöda werld til någon ålder hinna;
Så lede Dig Guds Högra Hand, at rätta wägen finna!
Doek om jag ej skull' synd begå emot Guds Helga Lag
Min sista bön wist lydde så: Tag bärtt min son i dag!

En Bild utaf min warelse jag änn' på jorden lämna,
Som til nog tidig sorg och gråt Sig hit i werlden ämnar:
Guds nådes Armar skydde Dig under Din Moders Bröst!
Gud ware i Din Födlo-stund Din enda hjelp och tröst.

* * * * *
Du Herrans Hjord! hwars själa-gagn jag liten tid fått sköta,
Dch til De spåda barnens wäl min' dagar-sökt förnöta,
Uttyd min' ord, mitt tal och gång uppå et Christligt sätt!
Förlåt! om jag ej hwarje stund har kunnat träffa rätt.

Tack för Din flit och aktsamhet Du wisat i Guds Kyrka,
Låt aldrig hjertat blifwa trögt at Herran wärdigt dyrka:
Den kristt uppå Arbetare Du i Hans Wingård ser
Will Han upfylla med rikt mått, om Du det trågit ber.

Ert ömma hjerta som mitt wäl i tünslig mätto sökte,
Er kärlek som med gifmild hand min trefnad dagligt öfte,
Er godhet som änn' lefwer qwar, fast jag nu ligger död
Jag wörda skal uti mitt stoft: Tack för Ert understöd!
Far:

* * * * *

Farväl O werld! jag redo står, at sista resan göra;
Mitt Kall, min Herda-staf må fritt en annan man tillhöra:
Låt kroppen myllas ned i jord och mulna i sin graf,
En härlig frugt i sinom tid skal man få se deraf.

Kom Wandringsman! lär af min bild, at tiden ej förhala;
Snar bättring gör, bed Gud om nåd, då du änn' orkar tala.
Min sista lärdom lyder så: Sörg städse för Din själ,
At hon i Dödsens dyra stund må ewigt hamma wäl.

1788.